

[Kjærulff-Schmidt.]

socialistiske lovgivning, der til dato er fremlagt her i folketinget.

Selv om nu socialdemokratiet i sin regeringsperiode har liberaliseret forslaget noget, så er det dog stadig væk med de ændringer, der er indarbejdet i det, i bund og grund et socialistisk forslag, og hvis vi skal diskutere forslaget på en blot nogenlunde meningsfyldt måde, så må det nødvendigvis blive en diskussion om på den ene side, hvilke argumenter det er, venstre og socialdemokratiet finder taler for, at folketinget bør foretrække statsdirigering og reel statsdrift, sådan som det kendes f. eks. i de østeuropæiske lande, og på den anden side, hvilke argumenter der taler for at bevare en produktionsgren på det nuværende grundlag, hvor produktionen bortset fra de to forbrugerejede aktieselskaber hviler overvejende på andelstanken og nærdemokratisk kommunalt initiativ.

Fremskridtspartiet mener ikke, at statsdrift nogen sinde vil være til gavn hverken for den pågældende produktionsgren eller for befolkningen som helhed. Jeg efterlyser de reelle argumenter, som venstre måtte kunne anføre for, at denne lovgivning virkelig skulle være nødvendig. Jeg kan ikke tro, at den kendsgerning, at forslaget oprindeligt er fremsat af hr. Nyboe Andersen, skulle være et bæredygtigt argument for, at venstre ikke kan sige fra, mens tid er.

Jeg skal dog ikke lægge skjul på, at jeg for mit eget vedkommende igennem mange år har vurderet venstre som et parti, der kun er liberalt, når der skal skrives parti-programmer og holdes vælgermøder, men hvis virkelige og praktiske politik ikke adskiller sig ret mange millimeter fra socialdemokratiets politik, og derfor har jeg ikke for mit vedkommende nogen særlige illusioner, der har gjort mig forbavset over venstres holdning i denne sag. Men det tør unægtelig siges, at venstre skylder en forklaring til de tusindvis af mennesker, der hidtil har levet under den illusion, at venstre vil handle liberalt, også når det drejer sig om praktiske opgaver.

Jeg vil også gerne spørge venstres ordfører og handelsministeren, om de utallige protester, vi har fået, intet indtryk gør. Kan vi negligere henvendelsen fra de mange kommunalbestyrelser rundt om fra hele landet,

fra elforsyningselskaber i hele Danmark, fra andelsvirksomheder, fra landboforeninger, fra husmandsforeninger overalt i Danmark? Kan vi blot feje alle disse henvendelser af bordet, og kan vi gøre det uden i det mindste at gå ind i en omhyggelig og præcis argumentation, hvor vi tager stilling til den uhejrt hårde kritik, elforsyningsforslaget har mødt? Kan vi virkelig fastholde lovforslagets vidtgående bemyndigelser og den centraldirigering, der er lagt op til, uden overhovedet at gå ind i en reel dialog med de kredse, der har fremført en velunderbygget kritik af forslaget?

Vi har i august måned modtaget en skitse til en samarbejdsaftale mellem handelsministeriet og elværkerne. Den er udarbejdet af elværkerne, og den viser, hvordan man uden tvang, men på frivilligt grundlag og uden at gribe ind i elværkernes styring af deres egne anliggender kan sikre offentligheden indblik i elforsyningens udbygningsplaner for produktion og transmission og investeringsplaner. Samarbejdsaftalen indeholder desuden meget væsentlige bestemmelser, hvorefter selskaberne forpligter sig til at indrette produktionen til de brændselsformer, der er samfundsmæssigt mest hensigtsmæssige, og den løser langt bedre end f. eks. bestemmelsen i § 10, stk. 5, disse problemer. Samarbejds-skitsen viser, at dansk elforsyning fuldt ud er rede til at indrette sig efter de krav om energipolitisk styring, der måtte blive stillet, men forslaget til elforsyningsloven er hverken i den oprindelige udformning eller i den ændrede udformning egnet til andet end statsstyring på bekostning af de nuværende ledelsesformer.

Til sidst vil jeg lige spørge: er denne debat i virkeligheden en skindebat, en pseudo-debat? Er det korrekt, som det forlyder, at partiet venstre allerede før denne førstebehandling har bundet sig til at deltage i gennemførelsen af dette forslag? Er der aftaler mellem venstre og socialdemokratiet, som indebærer, at det i virkeligheden er fuldstændig ligegyldigt, hvad vi siger her i dag, og fuldstændig ligegyldigt, hvad der vil blive fremført i det energipolitiske udvalg? Det vil jeg meget gerne bede om svar på.

Lone Dybkjær (RV):

Som indledning vil jeg gerne sige, at jeg finder, det havde været hensigtsmæssigt,